

จงมีความจริงแท้และตามเวลาให้จุดตะเกียงแห่งความคิดที่มุ่งมั่นเพื่อทำให้ทัศนคติ สายตา และการกระทำของคุณไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านที่น่ารักที่สุด ที่แสนหวานที่สุด ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบกันแล้ว ลูกทุกคนก็มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะเช่นกันใช่ไหม? ลูกได้วิ่งมา ดังนั้นบัพดาตาจึงวิ่งมาเพื่อพบกับลูกๆเช่นกัน ลูกทุกคนมาจากโลกนี้ และบัพดาตามาจากดินแดนที่อยู่ไกลโพ้นและจากโลกที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น ใครมาจากดินแดนที่ไกลที่สุด? ใครอาศัยอยู่ไกลที่สุด? ดับเบิลฟอเรนเนอร์อาศัยอยู่ไกลที่สุดหรือไม่? ไม่เลย พ่ออาศัยอยู่ไกลที่สุด ท่านอยู่ไกลที่สุด ครั้งนี้ บัพดาตารู้สึกภูมิใจมากเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับดับเบิลฟอเรนเนอร์และลูกๆชาวบารัต บาบารูมีใจเกี่ยวกับอะไร? บอกบาบาสี! เมื่อเห็นความกล้าหาญของลูกๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกล้าหาญของลูกๆ ดับเบิลฟอเรนเนอร์ บัพดาตารู้สึกภูมิใจมากที่ไม่ว่าจะเกิดสถานการณ์ใดขึ้นก็ตาม ลูกก็มาถึงที่นี่เพื่อพบกับพ่อ ลูกได้มาถึงที่นี่แล้ว ลูกได้ชมเกมนั้นในละคร แต่แม้กระทั่งละครก็ไม่สามารถขีดขวางการพบปะกันระหว่างพ่อกับลูกๆได้ ดังนั้นบัพดาตาจึงได้ประพรมพรให้กับลูกๆที่มีความกล้าหาญเช่นนี้โดยเฉพาะ

วันนี้ ในขณะที่ ลูกๆ ทุกคนสามารถรับพรใดก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกจะได้รับพรนั้นได้อย่างง่ายดาย แต่ลูกต้องจดจำพรนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในหัวใจของคุณในเวลาอมฤตและในสภาพคาร์มาโยคีของคุณ อย่าท้อแท้ ลูกได้รับพรแล้ว สิ่งใดที่สองประกายอยู่ตรงกลางดวงตาทางกายภาพตลอดเวลา? สิ่งใดที่สองประกายอยู่ตรงกลางดวงตาของทุกคน? แล้วจุดในดวงตาของลูกสองประกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่? ในทำนองเดียวกัน จงทำให้พ่อซึ่งเป็นจุดคงอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? หรือว่ามันยาก (มันง่าย) ดังนั้น เช่นเดียวกับที่จุดทางกายภาพนั้นมีความคงที่อยู่เสมอ ในทำนองเดียวกัน ให้พ่อซึ่งเป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอเช่นกัน ลูกได้หลอมรวมท่านแล้วหรือยัง? ท่านได้หลอมรวมในดวงตาของลูกแล้วหรือยัง? ท่านจะไม่ออกมาใช้หรือไม่? หากพ่อผู้เป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอแล้วดวงตาของลูกก็จะไม่สามารถถูกดึงดูไปที่อื่นใดได้ ลูกจะเป็นอิสระจากการต้องลำบากตรากตรำ สายตาของลูกจะไม่มุ่งไปในทิศทางอื่น ลูกจะปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ให้พ่อผู้เป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอ หากท่านหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอแล้วก็จะเพียงพอท่านเท่านั้นที่จะหลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกอยู่เสมอ ดังนั้นการหลอมรวมบัพดาตาอยู่ในหัวใจและในดวงตาของลูกคือวิธีที่จะทำให้ท่านผู้เป็นพระเจ้าพอใจ ลูกคิดว่าบัพดาตาผู้เป็นพระเจ้าพอใจหรือไม่? ลูกคิดว่าพระเจ้าพอใจกับลูกหรือไม่? ก็เปอร์เซ็นต์ (บางคนบอกว่า 99 เปอร์เซ็นต์ และบางคนบอกว่า 75 เปอร์เซ็นต์) ต้องขอบคุณลูก! เป็นเรื่องง่ายมากที่จะทำให้บัพดาตาพอใจวิธีที่ง่ายดายที่จะทำให้บัพดาตาพอใจคือการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ จงมีสัจจะความจริงแท้ในทุกการกระทำ สัจจะคือความยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์จะเข้าใจความลับทั้งหมด (ราชยุกต์) ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์อยู่เสมอ นั่นคือ พวกเขาจะเข้าใจความลับและการกระทำและเคลื่อนไปตามนั้น สิ่งซึ่งบอกของการที่ลูกเป็นราชยุกต์และการตระหนักรู้ว่าลูกเป็นราชยุกต์มากแค่ไหนก็คือการที่ลูกรู้ความลับเหล่านี้ ลูกจะไม่อารมณ์เสียกับสภาพของตนเอง นั่นคือ ลูกจะไม่กลับมาท้อแท้ ลูกจะไม่ทำให้ใครอารมณ์เสียกับความคิด ทัศนคติ สำนึกหรือสายตาของลูก เพราะเหตุใด? ผู้ที่รู้ธรรมชาติและชั้นสสารของตนเองและของผู้อื่นคือราชยุกต์ ดังนั้นวิธีที่จะทำให้พ่อพอใจคือการเคลื่อนไปในขณะที่เป็นราชยุกต์ การเป็นราชยุกต์หมายความว่าไม่มีอารมณ์เสียกับตัวเองหรือทำให้ผู้อื่นอารมณ์เสีย

ตามเวลา ให้รักษาจิตใจและสติปัญญาของคุณให้บริสุทธิ์และสะอาดอยู่เสมอแม้กระทั่งในความฝันของคุณ ลูกบางคนพูดในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขาว่า : บัพดาตาให้พลัง แต่พลังนั้นไม่ได้ใช้ในเวลาที่ลูกต้องการ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ของการเป็นมิตรร่วมทางกับลูกทุกคนโดยเฉพาะ บัพดาตาจึงให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษในช่วงเวลาเช่นนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น พ่อมีความรับผิดชอบในการทำให้ลูกๆสมบูรณ์และพาลูกกลับไปกับท่าน พ่อมีความรับผิดชอบ ดังนั้น พ่อจึงเต็มเต็มความรับผิดชอบของท่านเป็นพิเศษโดยเฉพาะในช่วงเวลาเช่นนั้น แต่บางครั้ง สวิตช์ของพลังในการจับของจิตใจของลูกๆ ก็ถูกปิดลง แล้วพ่อจะสามารถทำอะไรได้? พ่อยังคงพยายามเปิดสวิตช์อยู่ แต่ต้องใช้เวลา นี่คือเหตุผลว่าทำไมเมื่อเปิดสวิตช์แล้ว ลูกจึงพูดว่า "ฉันไม่ควรทำเช่นนั้น แต่มันเกิดขึ้นแล้ว!" ดังนั้น ให้สวิตช์ของพลังในการจับของลูกเปิดไว้ตลอดเวลา ลูกอ้างถึงสิ่งนี้ว่าเป็นพลังในการสัมผัสและพลังในการจับของลูก มายาพยายามปิดมัน เธอปิดมันใน

วินาทีเดียวและจากไป ดังนั้น เมื่อเวลาเริ่มเปราะบางมากขึ้น มันก็จะยิ่งเปราะบางมากขึ้นไปอีกเช่นกัน ลูกไม่กลัวใช้ไหม? บัปดาดาถามลูกก่อนหน้านั้นเช่นกันว่า ทำไมลูกถึงเฉลิมฉลองปีนี้? ลูกเฉลิมฉลองปีอะไร? ปีแห่งการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูก สิ่งนี้แน่นอนมันคงใหม่? ลูกเฉลิมฉลองแล้วใช้หรือไม่? หรือลูกล้มมันไปแล้ว (พวกเรา กำลังเฉลิมฉลอง) ดังนั้น ในเมื่อลูกๆ มีความคิดที่มันคงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติก็ถามพ่อว่า “แม้ว่าเรากำลังเตรียมการสำหรับการทำความสะอาด แต่ผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับการทำความสะอาดก็เริ่มมีความคิดในขณะที่ทำทุกสิ่ง: พวกเขาเริ่มสับสนว่าควรจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ - จะทำทุกสิ่งอย่างรวดเร็วหรืออย่างช้า ดังนั้น ฉันควรทำอย่างไร?” เนื่องจากธรรมชาติกำลังถาม บัปดาดาควรตอบกลับต่อธรรมชาติอย่างไร? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ พุดชิ! (ให้เราอีกสักหน่อย) นั่นไม่ใช่คำตอบที่ดี หากให้ดับเบิลฟอเรนเนอร์อีกสักหน่อย พวกเขาจะไม่สามารถขึ้นเครื่องบินได้ ตอนนี้ ลูกสามารถขึ้นเครื่องบินได้ ลูกนอนหลับในขณะที่เดินทางโดยเครื่องบินใช้ไหม? ลูกมาที่นี้อย่างสบายใช้ไหม? ในบรรดาผู้ที่มาในชุมชนทั้งหมด มีใครมีปัญหาหรือประสบกับความยากลำบากใดๆในขณะที่มาที่นี่หรือไม่? ยกมือขึ้น (มีคนบอกว่าเครื่องบินของพวกเขากลับคืนโดยไม่ได้ขึ้นบิน) ลูกมาถึงตรงเวลา นั่นเป็นเรื่องของความกล้าหาญ ผู้ที่กลัวเล็กน้อยก็แค่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นว่าลูกต้องมา และลูกก็มาถึงที่นี่ มีเพียงเครื่องบินลำเดียวที่กลับคืน แค่นั้นเอง! ไม่เป็นไร พวกเขาจะได้รับสิ่งที่ดีกว่าในภายหลัง ตอนนี้ ขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า อย่าทำให้ธรรมชาติและผู้ที่ทำความสะอาดมีความคิดมากขึ้น เพราะแม้แต่ตอนนี้ ผู้ที่ดำเนินการการก่อตั้งบางครั้งก็มีความคิดมากมาย: "เราควรทำอย่างไร? เราควรทำเช่นนี้หรือไม่? เราไม่ควรทำหรือไม่? มันจะดีหรือไม่ดี?" มันควรจะชัดเจนมาก: ใช่หรือไม่ใช่ มันควรจะชัดเจนว่าอะไรถูกและผิด ดังนั้น เนื่องจากลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้ ธรรมชาติจะเตรียมการ มันกำลังทำงานอยู่แม้กระทั่งตอนนี้ อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้งไม่ควรใช้เวลาไปคิดเกี่ยวกับสิ่งใดในแง่ของตนเองหรือผู้อื่น ลูกควรได้รับการสัมผัสที่ชัดเจนในหนึ่งวินาที ต้องใช้เวลานานเท่าใดในการใส่จุด (หนึ่งวินาที) เมื่อลูกใส่จุดในชีวิตจริงของลูก มันใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? ใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุด (จุดฟูลสตอป) กับสถานการณ์ใดๆ หรือรักษาสภาพของการเป็นจุดนั้นให้มันคงหรือไม่? ใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? ในทางปฏิบัติ ใช้เวลาน้อยกว่าหนึ่งวินาทีหรือไม่? ตัวอย่างเช่น เมื่อสถานการณ์มาอยู่ตรงหน้าลูก ใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุดกับสิ่งนั้นหรือไม่? พันดาวาสใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? (บางครั้ง) พันดาวาสต้องใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุดฟูลสตอป! พวกเขาทั้งหมด (ซักตี) พุดว่าใช้เวลาหนึ่งวินาที ซักตี มีพลังนั้นหรือไม่? (พันดาวาสกำลังพูดความจริง) ไม่เลย ทั้งสองพูดความจริงเพราะพวกเขาอาจใส่จุดได้ในตอนนี้ ในขณะที่ลูกไม่สามารถใส่จุดได้ในตอนนี้ ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกัน แต่ถ้าไม่เช่นนั้นนั้นก็ล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ลูกเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ อัชชา

ห้องโถงเต็ม ผู้คนกำลังนั่งอยู่ด้านล่าง แต่พวกเขาอยู่เบื้องหน้าบัปดาดา (ห้องประวัติศาสตร์และห้องสมาธิ (History hall and Meditation Hall) อย่างไรก็ตาม ผู้คนจากดินแดนนี้และจากต่างประเทศกำลังนั่งและระลึกว่าบัปดาดาได้มาที่มรฐบันแล้ว พวกเขาได้เห็นทุกสิ่งด้วยกล้องสองทางไกลของสายตาอันกว้างไกลของพวกเขา พวกเขาเองก็กำลังมาอยู่เบื้องหน้าบัปดาดาเช่นกัน แม้ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ในจิตใจของพวกเขาอยู่ในมรฐบัน สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ของลูก สิ่งอำนวยความสะดวกของโลกที่มีตัวตนอาจผันผวนได้ แต่สายตาอันกว้างไกลทางจิตวิญญาณนี้จะไม่มีวันถูกทำลาย บัปดาดาสามารถมองเห็นลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งและในทุกศูนย์อยู่เบื้องหน้าท่าน อัชชา

ลูกได้เฉลิมฉลองเทศกาลดิวัลีหรือไม่? ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งการเฉลิมฉลอง ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นคนที่หันเข้าสู่ภายในตนเองและเฉลิมฉลองในความสบายที่เหนือประสาทสัมผัส ไม่ว่าลูกจะเฉลิมฉลองด้วยการเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ในการทำงานรับใช้และให้ทานที่ยิ่งใหญ่กับดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่ว่าลูกจะมีการสนทนาจากใจถึงใจในบันดาลูกๆเอง ไม่ว่าลูกจะร้ายร้ายและมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของกันและกันเมื่อเข้ามาสู่ความสัมพันธ์และมีการติดต่อกับผู้อื่น ไม่ว่าลูกจะรับกลิ่นหอมของคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา มันคือการเฉลิมฉลองอย่างสม่ำเสมอ ขณะนี้เวลาแห่งการสูญเสียได้สิ้นสุดลงแล้ว นี่ไม่ใช่ยุคแห่งการสูญเสียใช่หรือไม่? ตอนนี้ เป็นยุคแห่งการเฉลิมฉลองและการหารายได้ เป็นยุคแห่งการสะสม ดังนั้น บัปดาดาจึงคอยดูอยู่เสมอว่าลูกๆกำลังเฉลิมฉลองหรือไม่ เพราะลูกต้องเฉลิมฉลองในรูปใดรูปหนึ่ง เพราะลูกมีความรู้ทั้งในเรื่องของการสูญเสียและการเฉลิมฉลองในยุคบรรจบพบกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีนัยสำคัญในการเฉลิมฉลองหลังจากที่ลูกสูญเสียบางสิ่งบางอย่าง เวลานี้ใส่จุดฟูลสตอปกับการสูญเสียโดยสิ้นเชิง หยุด! อย่าได้สูญเสียสิ่งใด! อย่าได้สูญเสียแม้แต่ความคิดเดียว หากลูกสูญเสียในขณะที่หารายได้ แล้วลูกจะหารายได้เมื่อไหร่? ลูกจะไม่มีเวลาเลยหลังจากนั้น ตรวจสอบว่าสมบัติล้ำค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออะไรในบรรดาสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกมี ให้สมบัติแห่งความคิด เวลา และความรู้เหล่านี้เข้ามาในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก การถ่ายทอดและรับฟังความรู้เหล่านี้คือสภาพแรก อย่างไรก็ตาม คำว่า

"ญาณ" หมายถึงความรู้นี้ ลูกพูดว่าความรู้คืออะไร? ความรู้ก็คือแสงและอำนาจ ลูกพูดเช่นนี้ใช่ไหม ดังนั้น ความหมายของคำว่า "ญาณ" และความรู้ก็คือ เมื่อลูกมีแสงและอำนาจในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกก็จะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้มีความรู้ที่เต็มเปี่ยม

ลูกกุมารีทั้งหลายกำลังกลายเป็นผู้มีความรู้ที่เต็มเปี่ยมใช่หรือไม่? อยากรู้ว่าเป็นผู้ที่เพียงแต่สอนหลักสูตร อย่างเป็นเพียงผู้ที่ให้คำบรรยายเท่านั้น พร้อมกับสิ่งนั้น จงมีแสงและอำนาจของความรู้ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูกด้วย บัพดาดาความรักเป็นพิเศษต่อกุมารี เพราะเหตุใด? ลูกได้ตัดสินใจในชีวิตของลูกแล้ว ลูกได้ตัดสินใจแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกยังต้องตัดสินใจอีกหรือไม่? ลูกได้คิดเรื่องนี้มากหรือไม่? หรือลูกจะคิดถึงเรื่องนี้เมื่อลูกกลับไป? หากลูกมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างแน่นอนแล้ว ขอแสดงความยินดี! ดูลิ ลูกจะได้รับมือที่พร้อมสรรพมากมาย! กุมารีที่อยู่ที่นี่เพื่อการฝึกอบรม ยกมือขึ้น! มีกี่คน? (80) ใครคือผู้ที่ยังไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานรับใช้? ผู้ที่ยังไม่ได้ดูแลศูนย์ ยกมือขึ้นสูงๆ! นับดูสิ! ครึ่งหนึ่งของพวกเขา อ้อชา ลูกจะได้รับมือมากมายขนาดนี้ ใช่หรือไม่? มือขวาหรือมือซ้าย? ลูกจะเป็นมือขวาใช่หรือไม่? นั่นเป็นสิ่งที่ดี ลูกเป็นกุมารี ดังนั้นบัพดาดาจึงมอบบ้านของศูนย์ให้กุมารี และลูกก็ได้พบกับสามีแล้ว ลูกต้องการบ้านและสามีเสมอ ลูกกุมารีได้พบกับสามีของลูกแล้ว และตอนนี้ลูกก็จะได้รับบ้านเช่นกัน ลูกจะได้รับศูนย์ กุมารีก็ได้รับพวกเขาเช่นกัน กุมารีคิดว่า: "ทำไมเราถึงต้องถูกทิ้งไว้ข้างหลัง" ลูกไม่ได้อยู่ข้างหลัง ลูกอยู่ข้างหน้า งานรับใช้ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้หากไม่มีกุมารี ดูศูนย์ใดๆก็ตาม หากไม่มีกุมารีที่ทำงานหนักใดๆ ซีสเตอร์ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งสองเป็นสิ่งจำเป็น ด้วยเหตุนี้จึงมีชื่อของพันดาวาสและชื่อของซัคตีด้วย มีชื่อของลูกทั้งสอง อ้อชา

ในเวลานี้ ลูกแต่ละคนต้องมีความเมตตาและเป็นผู้ให้ และต้องให้บางสิ่งบางอย่างแก่ทุกดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจหรือให้ด้วยความปรารถนาดี ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยทัศนคติของการให้กระแสพลังที่สูงส่ง (สะกาช) ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยคำพูดที่ทรงพลังและคำพูดทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ที่มีความรักของลูก อย่ายึดดวงวิญญาณใดอยู่อย่างถูกต้องดีเลิศ จงเป็นผู้ประทาน จงเมตตา พวกเขาขอให้ออกมา พวกเขาขอให้ออกมาเบื้องหน้าพ่อในภาษาของพวกเขาเอง: "ให้ความสงบสุขแก่เรา! ให้ความรักแก่เรา! ให้ความรักจากหัวใจของท่าน! แสดงรัศมีแห่งความสุขแก่เรา" พ่อจะให้สิ่งนี้ได้อย่างไร? พ่อจะให้สิ่งนี้โดยผ่านลูกๆท่านนั้นใช่หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นมือขวาของพ่อ เมื่อให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ให้ด้วยมือ ดังนั้นลูกทุกคนเป็นมือขวาของพ่อใช่หรือไม่? ลูกพันดาวาสเป็นมือขวาหรือไม่? มือขวามากมายเหล่านั้นเป็นอนุสรณ์ของมือขวาของลูก ลูกรู้หรือไม่ว่าอนุสรณ์ของมือขวามากมายนั้นคืออะไร? ลูกเคยเห็นรูปภาพของภาพลักษณ์ในรูปที่หลากหลายไหม? มีกี่มือที่แสดงอยู่ในนั้น? รูปภาพของลูกคือภาพของมือขวา กุมารีภาพของลูกก็อยู่ในนั้นด้วยใช่หรือไม่? ดังนั้น เวลานี้พ่อจะให้หยุดแห่งความสุขและความสงบแก่ดวงวิญญาณโดยผ่านมือขวาของลูกใช่หรือไม่? หากลูกไม่ได้ให้แม้แต่หยุดเดียวกับคนยากจนคนที่นำสงสารที่หมดหนทางเหล่านั้น พวกเขาจะอยู่อย่างสิ้นหวังอยู่ต่อไป เวลานี้จงอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหลาย อย่าเสียเวลาของลูกไปกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัด วันนี้บัพดาดายังคงส่งสัญญาณนี้ด้วยความรู้สึกเมตตาต่อลูกๆทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ที่นี้หรือที่ศูนย์ ไม่ว่าจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างแดน บัพดาดาได้เห็นสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดมาเป็นเวลานานมาก - ธรรมชาติและชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัด ชั้นสการ์ของความชุกชอน ความฉลาดและความไม่ระมัดระวังของลูกๆทุกคน ลูกบางคนคิดว่า: ทุกอย่างเรียบร้อยดี ใครเห็น? ใครรู้อะไร? อย่างไรก็ตามจนถึงตอนนี้ บัพดาดาได้มีความเมตตา ดังนั้น ในขณะที่เห็นและได้ยินทุกสิ่ง ท่านได้มีความเมตตา อย่างไรก็ตาม บัพดาดาถามว่า บัพดาดาจะยังคงมีความเมตตาต่อไปอีกนานแค่ไหน? นานแค่ไหน? ลูกต้องการเวลาเพิ่มหรือไม่? แม้แต่เวลาที่ยังถามพ่อเลยว่า: ในท้ายที่สุด นานแค่ไหน? แม้แต่ธรรมชาติก็ถาม: ให้คำตอบสิ! ตอบสิ! แม้แต่ตอนนี้ ยังคงเป็นรูปของพ่อที่ยังคงดำเนินต่อไป ยิ่งไงท่านก็เป็นครูและสัจกูรูอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นรูปของพ่อที่ยังคงดำเนินต่อไป บทบาทของมหาสมุทรแห่งการให้อภัยกำลังถูกแสดงออกมา แต่จะเกิดอะไรขึ้นหากบทบาทของดาบราชเริ่มต้นขึ้น ลูกจะทำอย่างไร? ความปรารถนาของบัพดาดาคือ แม้แต่ในบทบาทของธรรมชาติ เสียงของ "ว่า ลูกๆ ว่า!" ควรก้องอยู่ในหู ในเวลานั้นอย่าได้พรีปนกับพ่อว่า "บาบา ท่านไม่ได้บอกเรา มิฉะนั้น เราคงจะกลับมาพร้อมแล้ว" ดังนั้น เวลานี้อย่าได้เสียเวลาไปกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งเล็กน้อย กับธรรมชาติและชั้นสการ์อีกต่อไป อย่าคิดว่า "ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี ทุกสิ่งโอเค" ไม่เลย มันกำลังสะสมทั้งหมด มันกำลังสะสมเป็นสองเท่า สามเท่า ร้อยเท่า มันไม่ได้ดีอย่างที่มันเป็นอยู่ ดังนั้น จงจุดตะเกียงของความคิดที่มุ่งมั่นในหัวใจของลูก จากสิ่งที่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำให้ทัศนคติ สายตา และการกระทำของลูกไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองบัพดาดากล่าวว่า ลูกต้องทำให้มันเป็นเช่นนั้น วันนี้บapakำลังบอกว่า ลูกต้องทำให้มันเป็นเช่นนั้น ท่านจะพูดว่าอะไรในภายหลัง "สายเกินไป!" ดูที่เวลา ดูที่งานรับใช้ งานรับใช้กำลังเพิ่มขึ้นและเวลาก็เดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ตัวลูกเองอยู่ในสิ่งที่มีขีด

จำกัดหรือในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าวิ่งไล่ตามสิ่งที่มีขีดจำกัด และแล้วเมื่อนั้น ทศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดและสภาพของการ เคารพตนเองจะวิ่งไล่ตามลูก

บัพดาดาพอใจกับสิ่งที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้ในปีนี้ ท่านยังแสดงความขอบคุณลูกอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เวลานี้ให้พวกเขา มีประสบการณ์ในงานรับใช้ที่ลูกทำ ทำให้พวกเขาเป็นแมลงเม่าที่อุทิศต่อเปลวไฟ ไม่ว่าลูกจะทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือหรือเป็นมิตรร่วมทาง จงให้พวกเขากลายเป็นบางสิ่งบางอย่าง เปิดเหมืองแห่งประสบการณ์ จนถึงตอนนี้ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่พวกเขาไม่ควรกลายเป็นแมลงเม่าที่วนเวียนไปมาและจากไป แมลงเม่าที่แข็งแกร่งจะถูกสร้างขึ้นโดยการให้หลักสูตรของประสบการณ์แก่พวกเขา จนถึงตอนนี้พวกเขามีประสบการณ์ว่า: "สิ่งนี้ดีมาก มันเหมือนสวรรค์! นี่คือความรู้ที่แท้จริง นี่คือความรู้" ผลลัพธ์ของงานรับใช้นั้นดีในระดับนี้ ตอนนี้จงกลายเป็นตัวของประสบการณ์และให้ประสบการณ์แก่พวกเขา การเป็นผู้ที่ให้ประสบการณ์หมายถึงการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพ่อ เวลานี้ สร้างแมลงเม่าที่มีประสบการณ์เช่นนั้น ขอแสดงความยินดีกับการสร้างดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ! เวลานี้ สร้างให้มากขึ้นไปอีก! จนถึงตอนนี้ พวกเขาเชื่อว่านี่คือสถานที่ที่สามารถบรรลุผลได้ แต่อย่างน้อยลูกต้องสร้างสายสัมพันธ์อีกเล็กน้อยกับพ่อ เพื่อให้พวกเขายังคงวิ่งไล่ตามเปลวไฟต่อไป ปีนี้ในงานรับใช้ที่ลูกทำ บัพดาดาต้องการให้ลูกให้หลักสูตรของการให้ประสบการณ์เป็นพิเศษ ด้วยสิ่งที่จะมีนิมิตและพ่อจะได้รับการเปิดเผยในทางปฏิบัติ ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ลูกได้รับแผนแล้วหรือไม่? ตอนนี้เรามาดูกันว่าผลลัพธ์ของปีนี้จะเป็นอย่างไร อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดทั้งหมดในทุกหนแห่งซึ่งนั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและชั้นสสารที่มีขีดจำกัดของตนอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ไม่เสียเวลาแม้แต่วินาทีเดียวหรือความคิดเดียว ถึงลูกๆที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่สะสม ถึงผู้ที่มีเมตตาและผู้ี่ประทานสิ่งหนึ่งสิ่งใดหยดหนึ่งแก่ทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินหรือดวงวิญญาณที่กระหายก็ตาม ถึงผู้ที่ให้กระแสแห่งพลัง ถึงลูกๆที่มีหัวใจที่ใหญ่เช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง มากมาย และนมัสตจากบัพดาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง และเติมเต็มความรับผิดชอบในการให้ประโยชน์แก่โลกด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น
ไม่ว่าลูกจะใหม่หรือเก่า การเป็นบราห์มินหมายถึงการรับผิดชอบในการให้ประโยชน์แก่โลก เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความรับผิดชอบ ลูกก็จะปฏิบัติตามความรับผิดชอบอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อลูกไม่มีความรับผิดชอบ ลูกก็จะกลับมาไม่ระมัดระวัง ความรับผิดชอบจะจบสิ้นความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง ผู้ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นจะไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พวกเขายังคงเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นในตัวผู้อื่นด้วยใบหน้าและกิจกรรมของเขาเอง

คติพจน์: การใช้พลังตามเวลา หมายถึง การเป็นผู้มีความรอบรู้และเป็นดวงวิญญาณโยคี

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันครบรอบของดาดี ประกาศมณีจี ผู้เป็นที่รักของเรา เช่นเดียวกับที่ดาดีจีเป็นคนที่มีความจริงแท้ในทุกการกระทำ และทำให้พระเจ้าที่แท้จริงพอใจด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของเธอ และนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ในท่านองเดียวกัน เราก็ต้องเป็นเหมือนดาดีจี นี่คือการแสดงความเคารพยกย่องต่อดาดีจีด้วยความรักอย่างแท้จริงของเรา